Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kahdeksas jaosto)

13 päivänä marraskuuta 2024 * [i]

Laiminlyöntikanne – Valtiontuet – Yhteinen kalastuspolitiikka – Rahoitukset laivanvarustajille, jotka harjoittavat puomitroolikalastusta sähköpulssivirtaa käyttäen – Kantelu – Tutkittavaksi ottaminen – Komission kannanmäärittely – Kannanmäärittelyn selkeys ja lopullisuus – Komission toimivalta – Toimintavelvollisuus

Asiassa T-141/23,

Laurent Merlin, kotipaikka Équihen-Plage (Ranska), ja muut kantajat, joiden nimet mainitaan liitteessä, [1] edustajinaan asianajajat F.-C. Laprévote, F. de Bure ja T. Otmani,

kantajina,

vastaan

Euroopan komissio, asiamiehinään B. Stromsky, M. Abenhaïm ja C. Perrin,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: puheenjohtaja S. Papasavvas sekä tuomarit A. Kornezov (esittelevä tuomari), G. De Baere, D. Petrlík ja S. Kingston,

kirjaaja: hallintovirkamies L. Ramette,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisen vaiheen,

ottaen huomioon 15.5.2024 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kantajat Laurent Merlin ja muut luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, joiden nimet luetellaan liitteessä, vaativat SEUT 265 artiklaan perustuvassa kanteessaan unionin yleistä tuomioistuinta toteamaan, että Euroopan komissio jätti sääntöjenvastaisesti antamatta päätöksen SEUT

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

[1] Muiden kantajien luettelo on liitetty vain asianosaisille tiedoksi annettuun versioon.

108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 (EUVL 2015, L 248, s. 9) nojalla tutkittuaan niiden kantelun, jotka koskevat oletettuja sääntöjenvastaisia valtiontukia, joita Alankomaiden kuningaskunta on myöntänyt laivanvarustajille, jotka harjoittavat puomitroolikalastusta sähköpulssivirtaa käyttäen (jäljempänä sähkökalastus).

Asian tausta

2 Kantajat ovat 36 ranskalaista, alankomaalaista ja Yhdistyneen kuningaskunnan kalastajaa sekä eurooppalaisten pienkalastajien, jotka harjoittavat kalastustoimintaa Englannin kanaalin ja Pohjanmeren vesillä, yhdistys Low Impact Fishers of Europe (LIFE).

3 Kantajat tekivät maaliskuussa 2021 komissiolle kanteluja käyttäen asetuksen 2015/1589 täytäntöönpanosta 21.4.2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 (EUVL 2004, L 140, s. 1) liitteessä IV olevaa lomaketta (jäljempänä kantelut).

4 Kanteluissaan kantajat väittivät aluksi, että Alankomaiden viranomaiset ovat myöntäneet kalastuslupia sen säännön vastaisesti, jonka mukaan sähkökalastus sallitaan ainoastaan, jos enintään viisi prosenttia jäsenvaltion puomitroolarilaivastosta käyttää sähköpulssitroolia, ja josta säädetään kalavarojen säilyttämisestä nuorten meren eliöiden suojelemiseksi toteutettavien teknisten toimenpiteiden avulla 30.11.1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 850/98 (EYVL 1998, L 125, s. 1), sellaisena kuin se on korvattuna kalavarojen säilyttämisestä ja meriekosysteemien suojelemisesta teknisten toimenpiteiden avulla, neuvoston asetusten (EY) N:o 1967/2006, (EY) N:o 1224/2009 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 ja (EU) 2019/1022 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 894/97, (EY) N:o 850/98, (EY) N:o 2549/2000, (EY) N:o 254/2002, (EY) N:o 812/2004 ja (EY) N:o 2187/2005 kumoamisesta 20.6.2019 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU 2019/1241 (EUVL 2019, L 198, s. 105) (jäljempänä viiden prosentin sääntö).

5 Tämän jälkeen kantajat väittivät kantelujen osassa, jonka otsikko on ”Sääntöjenvastaiset ja sisämarkkinoille soveltumattomat eurooppalaiset tuet”, että Alankomaiden kuningaskunta on vuodesta 2007 lähtien myöntänyt rahoitusta sähkökalastusta harjoittaville alankomaalaisille puomitroolareille viiden prosentin säännön ja Euroopan kalatalousrahastoa (EKR) ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa (EMKR) koskevien sääntöjen vastaisesti. Kantajien mukaan mainitut troolarit eivät siis voineet saada hyväkseen näitä EKR:n ja EMKR:n rahoituksia, joten mainittuja rahoituksia on pidettävä sääntöjenvastaisina ja sisämarkkinoille soveltumattomina valtiontukina.

6 Kantelujen osassa, jonka otsikko on ”Sisämarkkinoille soveltumattomat valtiontuet”, kantajat ovat ilmoittaneet Alankomaiden kuningaskunnan sähkökalastusta harjoittaville alankomaalaisille puomitroolareille myöntämiä erilaisia tukitoimenpiteitä, jotka ylittävät selvästi sovellettavat de minimis -kynnykset ja jotka pitää näin ollen luokitella valtiontuiksi.

7 Komission kilpailun pääosasto vastasi kantajille 16.4.2021 päivätyllä kirjeellä, jossa se totesi kanteluista ilmenevän, että ilmiannetut rahoitukset kuuluvat joko EKR:n tai EMKR:n piiriin ja että jos toimenpide rahoitetaan EKR:stä tai EMKR:stä, kyseisiä rahastoja koskevat säännöt ovat ensisijaisia valtiontukisääntöihin nähden. Tämän pääosaston mukaan mainitut kantelut pitää tutkia yhteiseen kalastuspolitiikkaan (YKP) kuuluvien erityismenettelyjen eikä

valtiontukisääntöjen mukaisesti, koska ne sisältävät YKP:n sääntöihin liittyviä kysymyksiä. Kilpailun pääosasto ehdotti tämän vuoksi kantajille, että nämä osoittaisivat kantelut komission toimivaltaiselle yksikölle eli meri- ja kalastusasioiden pääosastolle.

8 Kantajat väittivät 4.8.2021 päivätyssä kirjeessään lähinnä, että EKR:ään ja EMKR:ään liittyvät erityiset mekanismit eivät sulje pois valtiontukisääntöjen sovellettavuutta eivätkä mahdollisuutta tehdä kantelu asetuksen 2015/1589 nojalla. Ne viittasivat tältä osin EKR:stä 27.7.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1198/2006 (EUVL 2006, L 223, s. 1; jäljempänä EKR-asetus), jota sovellettiin ohjelmakaudella 2007–2013, 7 artiklan 2 kohtaan ja EMKR:stä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 (EUVL 2014, L 149, s. 1; jäljempänä EMKR-asetus) 8 artiklan 2 kohtaan, joita sovellettiin ohjelmakaudella 2014–2020, ja joiden mukaan EKR-asetuksen tai EMKR-asetuksen vastaisesti myönnettyä rahoitusta on tarkasteltava valtiontukisäännöt huomioon ottaen. Näin ollen komission tehtävänä on yksilöidä välineet, joilla rahoitus on myönnetty, onpa kyse sitten EKR:stä, EMKR:stä tai muista välineistä, ja määrittää tällä perusteella ne välineet, joita on pidettävä valtiontukena, koska ne eivät kuulu EKR:n tai EMKR:n piiriin.

9 Kilpailun pääosasto totesi 22.11.2021 päivätyssä kirjeessä, että Alankomaiden kuningaskunta oli antanut luvan sähkökalastuksen harjoittamiseen asetuksessa N:o 850/98 säädettyjen edellytysten vastaisesti mutta ettei EKR:stä ja EMKR:stä suoritettujen rahoitusten ja mainitun kalastuksen harjoittamisen välillä voida osoittaa mitään yhteyttä. Se totesi, ettei se havainnut mahdollisesti sääntöjenvastaista valtiontuen osaa, joka edellyttäisi perusteellisempaa tarkastelua.

10 Kantajat esittivät 4.4.2022 päivätyn kirjeen seitsemässä liitteessä lisätietoja, jotka sisälsivät muun muassa luetteloita sähkökalastusta harjoittavista alankomaalaisista puomitroolareista, joiden väitettiin saaneen rahoitusta EKR:stä ja EMKR:stä näistä rahastoista myönnettyä rahoitusta koskevien eri asiakirjojen ja otteiden mukaan. Ne myös ilmoittivat sellaisen Alankomaiden valtion kokonaan rahoittaman investointitukiohjelman olemassaolosta, jonka tarkoituksena on varustaa viisi puomitroolaria, jotka harjoittavat mainittua kalastusta.

11 Kilpailun pääosasto totesi 9.9.2022 päivätyssä kirjeessä, että se on tutkinut uudelleen yksityiskohtaisesti sähkökalastusta harjoittavien alankomaalaisten puomitroolareiden rahoituksen kantajien 4.4.2022 toimittamien lisätietojen perusteella ja tullut siihen tulokseen, ettei EKR:ää ja EMKR:ää koskevia sääntöjä ole rikottu, ja ettei se tällä perusteella havaitse mahdollista sääntöjenvastaista valtiontukea, joka edellyttäisi perusteellisempaa tarkastelua.

12 Kantajat kehottivat 8.11.2022 päivätyllä kirjeellä komissiota SEUT 265 artiklan toisen kohdan ja asetuksen 2015/1589 ja erityisesti sen 4, 12 ja 15 artiklan mukaisesti antamaan päätöksen vastauksena kanteluihin mainitun asetuksen 4 artiklan nojalla (jäljempänä toimintakehotus).

13 Komissio ilmoitti kantajille 14.2.2023 päivätyllä kirjeellä, jonka otsikko oli ”Kantelijoille osoitettu menettelyn päättämistä edeltävä kirje, jolla niille ilmoitetaan, että komission yksiköt aikovat lopettaa asian käsittelyn”, että se oli lopettanut kantelujen tutkimisen.

14 Tältä osin komissio totesi ensiksi, että se ei aio aloittaa ”rikkomismenettelyä sen vuoksi, että [Alankomaiden kuningaskunta] ei ole noudattanut unionin oikeutta”. Toiseksi se totesi, että se on tutkinut uudelleen yksityiskohtaisesti sähkökalastusta harjoittavien alankomaalaisten puomitroolareiden rahoituksen kantajien 4.4.2022 toimittamien lisätietojen valossa ja tullut siihen

tulokseen, ettei EKR:ään ja EMKR:ään sovellettavia sääntöjä ole rikottu. Tällä perusteella komissio ilmoitti kantajille aikovansa lopettaa asian käsittelyn ja kehotti niitä siinä tapauksessa, että niillä on uusia tietoja, joilla voi olla merkitystä asian uudelleen tutkimisen kannalta, ottamaan yhteyttä siihen neljän viikon määräajassa, jonka päätyttyä asian käsittely voidaan lopettaa.

Asianosaisten vaatimukset

15 Kantajat vaativat lähinnä, että unionin yleinen tuomioistuin

– toteaa, että komissio jätti sääntöjenvastaisesti antamatta päätöksen asetuksen 2015/1589 nojalla

– velvoittaa komission tekemään kahden kuukauden kuluessa päätöksen mainitun asetuksen perusteella, ja

– velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

16 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– jättää kanteen tutkimatta

– toissijaisesti hylkää kanteen perusteettomana, ja

– velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

17 Kantajat vetoavat kanteensa tueksi siihen, että asetuksen 2015/1589 12 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan ja 15 artiklan 1 kohdan mukaan komission on yhtäältä tutkittava kohtuullisessa ajassa ja kattavasti ja huolellisesti tiedot, jotka ne ovat toimittaneet komissiolle kanteluissa ja myöhemmässä kirjeenvaihdossaan, joissa ne ovat ilmoittaneet erilaisten tukitoimenpiteiden olemassaolosta, ja toisaalta tehtävä lopullinen päätös kyseisen asetuksen 4 artiklan 2, 3 tai 4 kohdan nojalla ja ilmaistava selkeästi kantansa tältä osin.

18 Kantajien mukaan komissio erityisesti katsoi virheellisesti, että sähkökalastusta harjoittaville alankomaalaisille puomitroolareille EKR:stä ja EMKR:stä myönnetty rahoitus on EKR-asetuksen 7 artiklan ja EMKR-asetuksen 8 artiklan nojalla vapautettu valtiontukisääntöjen soveltamisesta. Ne katsovat nimittäin, että jos on syytä epäillä sitä, onko tällainen rahoitus suoritettu mainittuja rahastoja sääntelevien sääntöjen ulkopuolella tai niitä noudattamatta, se pitää katsoa valtiontueksi, joten komissio on velvollinen tutkimaan sen asetuksen 2015/1589 nojalla.

19 Komissio vaatii ensisijaisesti jättämään kanteen tutkimatta SEUT 265 artiklan toisen kohdan mukaisesti erityisesti sillä perusteella, että se otti kantaa kanteluihin ennen nyt käsiteltävänä olevan kanteen nostamista. Toissijaisesti se kiistää kanteen perusteltavuuden.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

20 Komissio katsoo, että se otti 14.2.2023 päivätyssä kirjeessään selkeästi ja lopullisesti kantaa toimintakehotukseen, joten nyt käsiteltävänä oleva kanne on jätettävä tutkimatta. Sen mukaan kaikesta sen kantajien kanssa käymästä kirjeenvaihdosta yhdessä luettuna seuraa, että se katsoi lähinnä, ettei sillä ollut toimivaltaa tehdä päätöstä asetuksen 2015/1589 nojalla, koska SEUT 42 artiklan, EKR-asetuksen 7 artiklan ja EMKR-asetuksen 8 artiklan mukaisesti SEUT 107–SEUT 109 artiklaa ei voida soveltaa maksuihin, joita jäsenvaltiot suorittavat EKR:n tai EMKR:n puitteissa.

21 Kantajat vastaavat ensiksi, että komissio ei ottanut 14.2.2023 päivätyssä kirjeessään kantaa toimintakehotukseen. Kantajien mukaan komissio ei mainitussa kirjeessä edes viitannut niiden pyyntöön tehdä päätös asetuksen 2015/1589 4 artiklan nojalla, eikä se myöskään ilmoittanut katsovansa, ettei sillä ole toimivaltaa tehdä tällaista päätöstä. Toiseksi kantajat väittävät, että vaikka oletettaisiin, että tämän kirjeen on katsottava sisältävän komission kannanmäärittelyn mainittuun kehotukseen, kantaa ei ole vahvistettu selkeästi ja lopullisesti. Ne katsovat yhtäältä, että kun komissio totesi kyseisessä kirjeessä, ettei se aio aloittaa rikkomismenettelyä sen vuoksi, että ”[Alankomaiden kuningaskunta] ei ole noudattanut unionin oikeutta”, se ei ottanut kantaa kyseisessä kehotuksessa esitettyyn vaatimukseen, jonka tarkoituksena ei ollut kehottaa komissiota aloittamaan tällainen menettely. Toisaalta kantajat väittävät, että komissio laati kyseisen kirjeen epämääräisesti ja tulevaisuuteen suuntautuvasti, koska siinä todetaan ainoastaan, ettei se ”aio” ryhtyä toimenpiteisiin kantelujen johdosta, että se ”aikoo” lopettaa asian käsittelyn ja että se kehottaa kantajia ”ottamaan yhteyttä”, jos niillä on ”uusia tietoja, joilla voi olla merkitystä asian uudelleen tutkimisen kannalta”, ja että jos tällaisia tietoja ei ole, asian käsittely ”voitaisiin” lopettaa.

22 Oikeuskäytännön mukaan SEUT 265 artiklassa viitataan ratkaisun tekemisen tai kannanmäärittelyn laiminlyöntiin eikä siihen, että on tehty jokin muu toimi kuin mitä asianomainen on toivonut tai pitänyt tarpeellisena (tuomio 13.7.1971, Deutscher Komponistenverband v. komissio, 8/71, EU:C:1971:82, 2 kohta ja tuomio 24.11.1992, Buckl ym. v. komissio, C-15/91 ja C-108/91, EU:C:1992:454, 17 kohta). Näin ollen toimielimen ei katsota laiminlyöneen toimintaansa ainoastaan silloin, kun se toteuttaa kantajaa tyydyttävän toimenpiteen, vaan myös silloin, kun se kieltäytyy toteuttamasta tätä toimenpidettä ja vastaa sille esitettyyn pyyntöön ilmoittamalla syyt, joiden vuoksi se katsoo, että kyseistä toimea ei ole syytä toteuttaa tai että sillä ei ole toimivaltaa toteuttaa sitä (määräys 21.12.2021, Finiconsult v. komissio, T-504/21, ei julkaistu, EU:T:2021:948, 6 kohta ja määräys 1.2.2023, NO v. komissio, T-708/21, ei julkaistu, EU:T:2023:49, 56 kohta).

23 Näin ollen SEUT 265 artiklassa vahvistetut laiminlyöntikanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset eivät täyty, jos toimielin, jota on kehotettu toimimaan, on ennen kanteen nostamista määritellyt kantansa tähän kehotukseen ja jos asianosaisten toivomasta tai tarpeelliseksi katsomasta toimesta poikkeavan toimen – kuten asianmukaisesti perusteltu kieltäytyminen toimimasta toimintakehotuksen mukaisesti – toteuttaminen merkitsee laiminlyönnin lopettavaa kannanmäärittelyä (ks. tuomio 24.3.2022, Wagenknecht v. komissio, C-130/21 P, EU:C:2022:226, 31 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

24 Lisäksi SEUT 265 artiklan toisessa kohdassa tarkoitetussa kannanmäärittelyssä on vahvistettava selkeästi ja lopullisesti asianomaisen toimielimen kanta kantajan pyyntöön (tuomio 24.3.2022, Wagenknecht v. komissio, C-130/21 P, EU:C:2022:226, 33 kohta).

25 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava, että kantajat olivat kantelujen erillisissä osissa ilmoittaneet yhtäältä ”säännöstenvastaisia ja sisämarkkinoille soveltumattomia eurooppalaisia tukia”, joita oli myönnetty EKR:stä ja EMKR:stä sähkökalastusta harjoittaville alankomaalaisille puomitroolareille erityisesti viiden prosentin säännön vastaisesti (jäljempänä ilmiannetut EKR:n ja EMKR:n rahoitukset), ja toisaalta Alankomaiden kuningaskunnan mainituille troolareille myöntämiä ”kansallisia tukia”, joita on pidettävä valtiontukina (jäljempänä ilmiannetut kansalliset tuet).

26 Lisäksi kantajat toimittivat 4.4.2022 päivätyssä kirjeessään komissiolle lisätietoja sekä ilmiannetuista EKR:n että EMKR:n rahoituksista että ilmiannetuista kansallisista tuista.

27 Kantajat viittasivat toimintakehotuksessa erityisesti kanteluihin ja niihin liitettyihin tietoihin sekä komissiolle 4.4.2022 päivätyssä kirjeessä toimitettuihin lisätietoihin, mukaan lukien seitsemän liitettä, joissa niiden mukaan esitettiin konkreettisia todisteita valtiontukien olemassaolosta, ja kehottivat komissiota SEUT 265 artiklan toisen kohdan ja asetuksen 2015/1589 ja erityisesti sen 4, 12 ja 15 artiklan mukaisesti tekemään päätöksen mainitun asetuksen 4 artiklan nojalla.

28 Näin ollen on tutkittava, määrittelikö komissio ennen kanteen nostamista selkeän ja lopullisen kannan kaikkiin kanteluissa ja 4.4.2022 päivätyssä kantajien kirjeessä ilmiannettuihin toimenpiteisiin eli yhtäältä ilmiannettuihin EKR:n ja EMKR:n rahoituksiin ja toisaalta ilmiannetuihin kansallisiin tukiin.

Ilmiannettuja EKR:n ja EMKR:n rahoituksia koskeva kannanmäärittely

29 Kanteluissa ja myöhemmässä kirjeenvaihdossa komission kanssa kantajat väittivät lähinnä, että ilmiannetut EKR:n ja EMKR:n rahoitukset eivät ole näihin rahastoihin sovellettavien sääntöjen mukaisia, koska ne oli annettu viiden prosentin säännön vastaisesti, ja että tämän sääntöjenvastaisuuden vuoksi näitä rahoituksia on pidettävä valtiontukina ja niitä on tutkittava asetuksen 2015/1589 nojalla. Toimintakehotuksessa kantajat viittasivat erityisesti mainittuihin kanteluihin ja 4.4.2022 päivättyyn kirjeeseensä ja kehottivat komissiota tekemään päätöksen mainitun asetuksen 4 artiklan nojalla.

30 Tältä osin komissio totesi kantajien kanssa käymässään kirjeenvaihdossa katsovansa yhtäältä, ettei sillä ole asetuksen 2015/1589 nojalla toimivaltaa tehdä päätöstä, joka koskee ilmiannettuja EKR:n ja EMKR:n rahoituksia, ja toisaalta, että mainitut rahoitukset eivät ole EKR:ää ja EMKR:ää koskevien sääntöjen vastaisia.

31 Komissio totesi 16.4.2021 päivätyssä kirjeessään, että sen mukaan YKP:n alalla sovellettavat säännöt, erityisesti EKR:ää ja EMKR:ää koskevat säännöt, ovat ensisijaisia valtiontukia koskeviin sääntöihin nähden, koska EKR:ää ja EMKR:ää koskevissa asetuksissa säädetään erityisistä valvontamekanismeista, joiden nojalla jäsenvaltioiden on perittävä takaisin kyseisistä rahastoista aiheettomasti suoritetut maksut, ja että näin ollen ilmiannettujen EKR:n ja EMKR:n rahoitusten säännönmukaisuuden tutkimista on jatkettava kyseisissä asetuksissa säädettyjen erityisten menettelyjen eikä valtiontukiin sovellettavien menettelyjen mukaisesti.

32 Lisäksi komissio esitti 22.11.2021 ja 9.9.2022 päivätyissä kirjeissään syyt, joiden vuoksi se katsoo, ettei ilmiannetuilla EKR:n ja EMKR:n rahoituksilla rikota EKR- ja EMKR -asetuksia. Kyseisessä 14.2.2023 päivätyssä kirjeessä toistettiin tältä osin olennaisilta osin samat perusteet kuin 9.9.2022 päivätyssä kirjeessä.

33 Kuten kantajat huomauttavat, on totta, ettei komissio 14.2.2023 päivätyssä kirjeessä, kun sitä tarkastellaan erikseen, nimenomaisesti kieltäytynyt tekemästä päätöstä asetuksen 2015/1589 nojalla eikä ilmoittanut, ettei se ole toimivaltainen tekemään tällaista päätöstä ilmiannettujen EKR:n ja EMKR:n rahoitusten osalta.

34 Mainittua 14.2.2023 päivättyä kirjettä on kuitenkin luettava sitä edeltäneen kirjeenvaihdon valossa. Yhtäältä komissio nimittäin viittasi tässä kirjeessä 22.11.2021 ja 9.9.2022 päivättyihin kirjeisiinsä. Toisaalta oikeuskäytännöstä ilmenee, että sen arvioimiseksi, onko kanta määritelty ja onko se selkeä ja lopullinen, voidaan ottaa huomioon kantajien ja komission välinen kirjeenvaihto, joka on edeltänyt kannanmäärittelyä (ks. vastaavasti määräys 16.6.2020, CJ v. Euroopan unionin tuomioistuin, C-634/19 P, ei julkaistu, EU:C:2020:474, 30 ja 31 kohta ja määräys 1.2.2023, NO v. komissio, T-708/21, ei julkaistu, EU:T:2023:49, 71 ja 72 kohta).

35 Käsiteltävän asian olosuhteissa on siis katsottava, että komissio vahvisti 14.2.2023 päivätyssä kirjeessään pääasiallisesti aikaisemmin selkeästi ilmaisemansa kannan, jonka mukaan yhtäältä sillä ei ole asetuksen 2015/1589 nojalla toimivaltaa tehdä päätöstä ilmiannetuista EKR:n ja EMKR:n rahoituksista ja että toisaalta mainitut rahoitukset eivät ole EKR:ää ja EMKR:ää koskevien sääntöjen vastaisia ja että se on tällä perusteella päättänyt lopettaa kantelujen tutkimisen, kuten se ilmoitti samassa kirjeessä.

36 Edellä 22 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan kyseinen toimielin ei laiminlyö velvoitteitaan, kun se kieltäytyy tekemästä pyydettyä päätöstä ja vastaa sille esitettyyn pyyntöön ilmoittamalla syyt, joiden vuoksi se katsoo, ettei sillä ole toimivaltaa tehdä päätöstä.

37 Sillä, että tämä kannanmäärittely ei tyydytä kantajia, ei ole tältä osin merkitystä, koska SEUT 265 artikla koskee laiminlyöntiä tehdä ratkaisu tai määritellä kanta eikä muun toimen kuin tämän asianosaisen toivoman tai tarpeelliseksi katsoman toimen hyväksymistä (ks. vastaavasti määräys 13.12.2000, Sodima v. komissio, C-44/00 P, EU:C:2000:686, 83 kohta ja määräys 6.4.2017, Brancheforeningen for Regulerkraft i Danmark v. komissio, T-203/16, ei julkaistu, EU:T:2017:279, 22 kohta).

38 Myöskään sillä kantajien korostamalla seikalla, että komissio ilmoitti 14.2.2023 päivätyssä kirjeessään, ettei se aio aloittaa ”rikkomismenettelyä sen vuoksi, että [Alankomaiden kuningaskunta] ei ole noudattanut unionin oikeutta”, vaikka kantajat eivät olleet kehottaneet sitä tekemään niin, ei ole merkitystä käsiteltävässä asiassa, koska komissio otti mainitun kirjeen muissa kohdissa, luettuina yhdessä sitä edeltäneen kirjeenvaihdon kanssa, selkeästi kantaa asetuksen 2015/1589 nojalla tehtävää päätöstä koskevaan pyyntöön ilmiannettujen EKR:n ja EMKR:n rahoitusten osalta.

39 Tästä seuraa, että komissio määritti ennen kanteen nostamista kantansa ilmiannettuihin EKR:n ja EMKR:n rahoituksiin SEUT 265 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

40 Kantajien väitteet siitä, ettei kyseinen kannanmäärittely ole selkeä ja lopullinen, on myös hylättävä.

41 Kyseessä olevan kannanmäärittelyn selkeyden osalta edellä 7, 31 ja 35 kohdasta ilmenee, että komissio ilmoitti selkeästi, ettei se katsonut olevansa toimivaltainen tekemään päätöstä asetuksen 2015/1589 nojalla ilmiannettujen EKR:n ja EMKR:n rahoitusten osalta. Lisäksi on todettava, että kantajat ovat todellakin ymmärtäneet, kuten niiden 4.8.2021 päivätystä kirjeestä ilmenee, että komissio katsoi, ettei sillä ole toimivaltaa tehdä tällaista päätöstä. Tästä on osoituksena se, että

kyseinen kirje koski ”toimivallan kieltämistä maaliskuussa 2021 tehtyjen kantelujen, jotka koskevat sääntöjenvastaista valtiontukea tai sähkötroolikalastusta varten myönnetyn tuen väärinkäyttöä, osalta”, ja se, että samassa kirjeessä kantajat esittivät syyt, joiden vuoksi ne katsoivat, että komission näin ilmaisema kanta on virheellinen. Näin ollen komission kannanmäärittelyn selkeyttä ei voida kyseenalaistaa.

42 Kyseessä olevan kannanmäärittelyn lopullisuudesta on todettava, että kantajat toteamalla tavalla on totta, että komissio ilmoitti 14.2.2023 päivätyssä kirjeessään niille ”aikeestaan” lopettaa asian käsittely ja kehotti niitä toimittamaan sille ”uusia tietoja, jotka voivat olla merkityksellisiä [niiden] asian uudelleentarkastelun kannalta”, sillä muutoin asian käsittely ”voitaisiin” lopettaa.

43 Komissio ilmoitti kuitenkin 14.2.2023 päivätyssä kirjeessään lopettaneensa kantelujen tutkimisen. Tästä kirjeestä ilmenee, että se oli määritellyt lopullisen kantansa ilmiannetuista EKTR:n ja EMKR:n rahoituksista.

44 Näin ollen pelkästään se, että komissio antoi kantajille viimeisen tilaisuuden esittää uusia tietoja, jotka voisivat oikeuttaa asian ”uudelleentarkastelun”, jos kantajilla niitä on, ei kyseenalaista edellä esitettyä, koska komissio ilmoitti selkeästi 14.2.2023 päivätyssä kirjeessään, että se oli päättänyt kantelujen tutkimisen ja esittänyt lopullisen arviointinsa ilmiannetuista EKR:n ja EMKR:n rahoituksista.

45 Oikeuskäytännön mukaan komission kirjeessä oleva maininta, jonka mukaan kantajaa kehotettiin katsomaan kirjeenvaihto komission kanssa päättyneeksi, ”ellei uusia seikkoja ilmaantuisi”, ei sellaisenaan poista komission ilmoittaman kannan selvyyttä ja lopullisuutta (ks. vastaavasti tuomio 30.9.2003, Fiocchi munizioni v. komissio, T-26/01, EU:T:2003:248, 76 ja 78 kohta).

46 Lisäksi on joka tapauksessa kiistatonta, että 14.2.2023 päivätyn kirjeen jälkeen kantajat eivät toimittaneet komissiolle mitään uutta tietoa eivätkä ne näin ollen voineet odottaa, että komissio tarkastelisi kantaansa uudelleen.

47 Näin ollen on hylättävä kantajien perusteet, joilla pyritään kiistämään ilmiannettuja EKR:n ja EMKR:n rahoituksia koskevan komission kannanmäärittelyn lopullisuus.

48 On siis katsottava, että 14.2.2023 päivätyllä kirjeellä on sen perusteltavuudesta riippumatta katsottava vahvistettavan selkeästi ja lopullisesti ilmiannettuja EKR:n ja EMKR:n rahoituksia koskeva komission kanta vastauksena toimintakehotukseen.

49 Näin ollen laiminlyöntikanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin siinä vaaditaan toteamaan, että komissio laiminlöi velvollisuutensa antaa asetuksen 2015/1589 nojalla päätöksen ilmiannetuista EKR:n ja EMKR:n rahoituksista.

Ilmiannettuja kansallisia tukia koskevan kannanmäärittelyn olemassaolo

50 Kuten edellä 6 ja 25 kohdassa on todettu, ilmiannettujen EKR:n ja EMKR:n rahoitusten lisäksi kantajat ovat kantelujen erillisessä osassa myös saattaneet komission käsiteltäväksi useita ilmiannettuja kansallisia tukia. Ne luettelivat tältä osin viisi Alankomaiden viranomaisten myöntämää tukitoimenpidettä, joiden määrä vaihteli niiden mukaan 880 000 eurosta 74 miljoonaan euroon, ja viittasivat useisiin lähteisiin, jotka niiden mukaan osoittivat mainittujen toimenpiteiden olemassaolon.

51 Komissio ilmoitti 16.4.2021 päivätyssä kirjeessään kanteluista ilmenevän, että niissä ilmiannetut toimenpiteet kuuluivat ”[EKR:ään] tai [EMKR:ään]”. Kuten komissio on lisäksi istunnossa vahvistanut, se tulkitsi mainittuja kanteluja siten, että ne koskevat ainoastaan ilmiannettuja EKR:n ja EMKR:n rahoituksia.

52 Näin menetellessään komissio kuitenkin luki kantelut vajavaisesti ja jätti siten 16.4.2021 päivätyssä kirjeessä määrittelemättä kannan ilmiannettuja kansallisia tukia koskevaan kantelujen osaan.

53 Tämän jälkeen kantajat väittivät 4.8.2021 päivätyssä kirjeessään muun muassa, että komission tehtävänä on yksilöidä välineet, joilla kyseiset rahoitukset on myönnetty, ”olipa kyse EKR:stä ja EMKR:stä tai muista välineistä”, ja määrittää tällä perusteella tuet, joita on pidettävä valtiontukina, koska ne eivät kuulu EKR:n tai EMKR:n piiriin, ja tutkia niiden soveltuvuus sisämarkkinoille.

54 Lisäksi kantajat esittivät 4.4.2022 päivätyssä kirjeessään lisätietoja, joissa ilmoitettiin tämän kirjeen VI kohdassa Alankomaiden valtion kokonaan rahoittama investointitukiohjelma, jonka kohteena on viiden aluksen varustaminen sähkötroolilla. Ne viittasivat tältä osin talous-, maatalous- ja innovaatioministerin 25.5.2011 Alankomaiden kuningaskunnan parlamentin alahuoneen puhemiehelle osoittamaan kirjeeseen, josta ilmeni, että Alankomaiden viranomaiset katsovat, että EKR-asetuksessa ei sallita rahoituksen myöntämistä investoinneille sähkötroolaukseen ja että tästä syystä kyseinen ohjelma on kokonaan rahoitettu valtiontuilla. Tämä kirje oli kantajien 4.4.2022 päivätyn kirjeen liitteenä VI.

55 Lopuksi kantajat viittasivat toimintakehotuksessa erityisesti kanteluissa oleviin tietoihin sekä erinäisiin muihin seikkoihin, jotka toimitettiin komissiolle kantajien 4.4.2022 päivätyssä kirjeessä ja sen seitsemässä liitteessä ja jotka niiden mukaan sisälsivät konkreettisia todisteita valtiontukien olemassaolosta. Kuten edellä 50 ja 54 kohdasta ilmenee, ilmiannetut kansalliset tuet kuuluvat näihin tietoihin ja seikkoihin. Mainittu kehotus koski siten selkeästi kaikkia kyseisissä kanteluissa ja kyseisessä kirjeessä ilmiannettuja toimenpiteitä, mukaan lukien ilmiannetut kansalliset tuet.

56 Komissio ei 9.9.2022 päivätyssä kirjeessään, joka annettiin vastauksena kantajien 4.4.2022 toimittamiin lisätietoihin, eikä 14.2.2023 päivätyssä kirjeessään, joka oli vastaus toimintakehotukseen, maininnut ilmiannettuja kansallisia tukia tai ilmaissut kantaansa niihin.

57 Vaikka komissio totesi 9.9.2022 ja 14.2.2023 päivätyissä kirjeissään, että se oli ”tutkinut uudelleen perusteellisesti alankomaalaisten alusten rahoituksen [kantajien] 4.4.2022 toimittamien tietojen perusteella”, se rajoittui tarkastelemaan EKR:ään ja EMKR:ään sovellettavia sääntöjä, vaikka ilmiannetut kansalliset tuet oli kantajien mukaan myönnetty mainittujen rahastojen ulkopuolella ja ne rahoitti kokonaan Alankomaiden valtio. Näin ollen komission mainituissa kirjeissä esittämät perustelut eivät koskeneet ilmiannettuja kansallisia tukia.

58 Näin ollen on todettava, ettei komissio 14.2.2023 päivätyssä kirjeessään eikä kantajien kanssa käymässään aikaisemmassa kirjeenvaihdossa määritellyt kantaansa ilmiannettuihin kansallisiin tukiin. Jos toimielin, jota on kehotettu toimimaan, määrittelee kantansa toimintakehotuksen yhteen osaan eikä ota kantaa sen toiseen osaan, kanne voidaan ottaa tutkittavaksi tämän viimeksi mainitun osan osalta (ks. vastaavasti tuomio 24.1.1995, Ladbroke Racing v. komissio, T-74/92, EU:T:1995:10, 54–63 kohta).

59 Komissio väitti prosessinjohtotoimeen antamassaan vastauksessa ja istunnossa, että Alankomaiden kuningaskunnan viidelle puomitroolarille sähkötroolauslaitteiden rahoittamiseksi myöntämä tuki, joka oli ilmiannettu kanteluissa ja kantajien 4.4.2022 päivätyssä kirjeessä, kuului todellisuudessa voimassa olevaan tukiohjelmaan SA.24076 N/2007 – Alankomaat – Tuki troolareiden, jotka käyttävät sähköpulssivirtaa, pyydyksiin tehtäviin investointeihin, joka hyväksyttiin 17.3.2008 tehdyllä päätöksellä (EUVL 2008, C 246, s. 1) .

60 On kuitenkin todettava – kuten komissio lisäksi myönsi istunnossa –, että se ei missään vaiheessa todennut kantajien kanssa käymässään kirjeenvaihdossa katsovansa, että edellä 59 kohdassa mainittu tuki on todellisuudessa jo hyväksytty voimassa oleva tuki ja että se ei aio tämän vuoksi tehdä päätöstä asetuksen 2015/1589 nojalla. Kuten komissio vahvisti prosessinjohtotoimeen antamassaan vastauksessa, se päinvastoin katsoi, että kantelut koskivat ainoastaan ilmiannettuja EKR:n ja EMKR:n rahoituksia eivätkä ilmiannettuja kansallisia tukia, jotka kantajien mukaan on kuitenkin myönnetty mainitun kehyksen ulkopuolella. Kuten edellä 6, 26 ja 51–53 kohdasta ilmenee, tämä kanta perustui mainittujen kantelujen vajavaiseen lukemiseen, joten komissio jätti tutkimatta osan niissä ilmiannetuista toimenpiteistä.

61 Lisäksi edellä 59 kohdassa mainittu tuki on joka tapauksessa vain yksi kanteluissa ilmiannetuista kansallisista tuista, joten tämä komission ensimmäisen kerran oikeudenkäynnin aikana esittämä peruste koskee vain yhtä niistä.

62 Myöskään komission toissijaisesti esittämä väite, jonka mukaan sen 14.2.2023 päivättyä kirjettä on pidettävä kantajille asetuksen 2015/1589 24 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan perusteella osoitettuna ”päättämistä edeltävänä” kirjeenä, joka on SEUT 265 artiklassa tarkoitettu selkeä ja lopullinen kannanmäärittely, ei voi menestyä.

63 On nimittäin todettava yhtäältä, ettei komissio viitannut 14.2.2023 päivätyssä kirjeessään asetuksen 2015/1589 24 artiklan 2 kohdan toiseen alakohtaan.

64 Toisaalta komissio ei voi samaan aikaan väittää vastauksena sen käsiteltäväksi saatettuihin kanteluihin, ettei sillä ole toimivaltaa tehdä päätöstä asetuksen 2015/1589 nojalla mutta että toissijaisesti sen 14.2.2023 päivättyä kirjettä on kuitenkin pidettävä mainitun asetuksen 24 artiklan 2 kohdan toiseen alakohtaan perustuvana kirjeenä.

65 Lopuksi se, että komissio ilmoitti 14.2.2023 päivätyssä kirjeessä päättäneensä kantelujen tutkinnan ja aikovansa lopettaa asian käsittelyn, ei tarkoita, että se määritteli kannan kaikista kanteluissa ja 4.4.2022 päivätyssä kantajien kirjeessä ilmiannetuista toimenpiteistä ilmiannettujen kansallisten tukien osalta. Komissio ei nimittäin missään vaiheessa kantajien kanssa käymäänsä kirjeenvaihtoa maininnut saati tarkastellut ilmiannettuja kansallisia tukia. Kaikki komission kantajien kanssa käymässään kirjeenvaihdossa esittämät seikat koskivat sen sijaan ilmiannettuja EKR:n ja EMKR:n rahoituksia. Tällaisilla seikoilla ei kuitenkaan ole yhteyttä ilmiannettuihin kansallisiin tukiin, jotka kantajien mukaan myönnettiin mainittujen rahastojen ulkopuolella ja jotka Alankomaiden valtio rahoitti kokonaan. Mainitut toteamukset eivät näin ollen tarkoita minkäänlaista komission kannanmäärittelyä tältä osin.

66 Tästä seuraa, että komissio ei ole ilmiannettujen kansallisten tukien osalta määritellyt SEUT 265 artiklassa tarkoitettua selkeää ja lopullista kantaa toimintakehotukseen.

67 Kanne on näin ollen otettava tutkittavaksi siltä osin kuin siinä vaaditaan toteamaan komission laiminlyönti, joka liittyy ilmiannettujen kansallisten tukien osalta toimimatta jättämiseen asetuksen 2015/1589 nojalla.

Asiakysymys

68 Laiminlyöntiin perustuvien vaatimusten aiheellisuuden ratkaisemiseksi on tutkittava, onko komissiolla ollut SEUT 265 artiklassa tarkoitetun, ratkaisun tekemistä koskevan kehotuksen ajankohtana velvollisuus toimia (ks. tuomio 21.12.2022, Ekobulkos v. komissio, T-702/21, EU:T:2022:842, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

69 Valtiontukien alalla tilanteita, joissa komissiolla on toimimisvelvollisuus sääntöjenvastaisten tai sisämarkkinoille soveltumattomien tukien osalta, säännellään asetuksella N:o 2015/1589 (tuomio 21.12.2022, Ekobulkos v. komissio, T-702/21, EU:T:2022:842, 28 kohta).

70 Asetuksen 2015/1589 12 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetään muun muassa, että komissio tutkii ilman aiheetonta viivytystä minkä tahansa asianomaisen osapuolen 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti tekemän kantelun. Kyseisessä säännöksessä, joka koskee asianomaisten osapuolten oikeuksia, säädetään erityisesti, että jos asianomaisen osapuolen esittämät tosiseikat ja oikeudelliset seikat eivät riitä osoittamaan alustavan tarkastelun perusteella sääntöjenvastaisen tuen olemassaoloa tai tuen väärinkäyttöä, komissio ilmoittaa tästä asianomaiselle osapuolelle ja kehottaa sitä esittämään huomautuksensa asetetussa määräajassa, joka ei yleensä ylitä yhtä kuukautta. Jos asianomainen osapuoli ei esitä kantaansa asetetussa määräajassa, kantelu katsotaan peruutetuksi (tuomio 21.12.2022, Ekobulkos v. komissio, T-702/21, EU:T:2022:842, 29 kohta).

71 Asetuksen 2015/1589 15 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädetään, että mahdollista sääntöjenvastaista tukea koskevan tutkinnan tuloksista on tehtävä päätös 4 artiklan 2, 3 tai 4 kohdan mukaisesti; kyseisen artiklan mukaan komissio tutkii ilmoituksen heti sen saatuaan ja tekee päätöksen, jossa todetaan, että toimenpide ei ole tukea, tai vastustamatta jättämistä koskevan päätöksen, jos ilmoitetun toimenpiteen soveltuvuudesta sisämarkkinoille ei ole epäilyjä, tai päätöksen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta, jos kyseisen toimenpiteen soveltuvuudesta sisämarkkinoille on epäilyjä (tuomio 21.12.2022, Ekobulkos v. komissio, T-702/21, EU:T:2022:842, 30 kohta).

72 Näin ollen on tutkittava, onko komissiolle tehty käsiteltävässä asiassa kantelu tai onko se saanut haltuunsa tietoja tuesta, jonka väitetään olevan sääntöjenvastainen tai sisämarkkinoille soveltumaton, minkä perusteella sen olisi pitänyt tehdä jokin asetuksen 2015/1589 12 artiklan 1 kohdan toiseen alakohtaan tai saman asetuksen 15 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen virkkeeseen perustuvista toimista tai päätöksistä (ks. vastaavasti tuomio 29.9.2011, Ryanair v. komissio, T-442/07, ei julkaistu, EU:T:2011:547, 37 kohta ja tuomio 21.12.2022, Ekobulkos v. komissio, T-702/21, EU:T:2022:842, 31 kohta).

73 Kuten edellä 3–6 kohdassa on todettu, nyt käsiteltävässä asiassa komission käsiteltäväksi saatettiin kanteluita, jotka jätettiin käyttäen asetuksen N:o 794/2004 liitteessä IV olevaa lomaketta ja jotka koskivat muun muassa useita ilmiannettuja kansallisia tukia. Kuten lisäksi edellä 10 kohdassa todettiin, kantajat esittivät lisätietoja 4.4.2022 päivätyssä kirjeessään.

74 Tältä osin on täsmennettävä, ettei komissio kiistä, että sillä oli asetuksen 2015/1589 nojalla toimivalta tutkia, ovatko ilmiannetut kansalliset tuet valtiontukia ja tarvittaessa ovatko ne sääntöjenmukaisia ja sisämarkkinoille soveltuvia. Samoin jos komissio olisi tutkinnan aikana katsonut, että nämä tuet tai jotkin niistä ovat mainitun asetuksen 1 artiklan b alakohdassa tarkoitettuja olemassa olevia tukia, sillä oli velvollisuus antaa tämä tiedoksi kantajille ja ilmoittaa niille saman asetuksen 24 artiklan 2 kohdan nojalla, että tästä syystä ne tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kantajat ovat vedonneet, eivät riitä osoittamaan alustavan tutkinnan perusteella, että kyseessä on sääntöjenvastainen valtiontuki tai tuen väärinkäyttö.

75 Koska komission käsiteltäväksi oli toimitettu asianmukaisesti kanteluja oletetuista sääntöjenvastaisista tuista tai tällaisten tukien väitetystä väärinkäytöstä, sillä oli näin ollen velvollisuus toimia asetuksen 2015/1589 12 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 15 artiklan 1 kohdan ja 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tämän tutkinnan olisi kuitenkin pitänyt johtaa siihen, että komissio ryhtyy johonkin edellä mainituissa säännöksissä säädetyistä toimista tai tekee näiden säännösten nojalla päätöksen (ks. vastaavasti tuomio 29.9.2011, Ryanair v. komissio, T-442/07, ei julkaistu, EU:T:2011:547, 67 kohta).

76 Koska komissio ei ryhtynyt ilmiannettujen kansallisten tukien osalta mihinkään toimiin eikä varsinkaan tehnyt päätöstä asetuksen 2015/1589 nojalla, vaikka sillä oli velvollisuus tehdä niin, se laiminlöi velvollisuutensa toimintakehotusta seuraavan kahden kuukauden määräajan päätyttyä.

77 Tästä seuraa, että kantajien väitteet, joilla pyritään osoittamaan, ettei komissio noudattanut asetuksen 2015/1589 mukaista toimintavelvollisuuttaan, ovat perusteltuja ilmiannettujen kansallisten tukien osalta.

78 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että kanne on jätettävä tutkimatta siltä osin kuin siinä vaaditaan toteamaan, että komissio laiminlöi velvollisuuksiaan ilmiannettujen EKR:n ja EMKR:n rahoitusten osalta, ja että kanne on hyväksyttävä siltä osin kuin siinä vaaditaan toteamaan, että komissio laiminlöi velvollisuuksiaan ilmiannettujen kansallisten tukien osalta.

79 Lopuksi kantajien toisesta vaatimuksesta, jossa ne vaativat unionin yleistä tuomioistuinta määräämään komission tekemään kahden kuukauden kuluessa päätöksen asetuksen 2015/1589 perusteella, on muistutettava, että SEUT 263 ja SEUT 265 artiklaan perustuvissa kanteissa Euroopan unionin tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa velvoittaa unionin toimielimiä, elimiä ja laitoksia toimimaan tietyllä tavalla. Asianomaisen toimielimen tehtävänä on toteuttaa annetun tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet sekä kumoamiskanteen että laiminlyöntikanteen yhteydessä (ks. määräys 9.7.2012, Pigui v. komissio, T-382/11, ei julkaistu, EU:T:2012:350, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja määräys 13.4.2022, Alauzun ym. v. komissio, T-695/21, ei julkaistu, EU:T:2022:233, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Näin ollen kantajien toinen vaatimus on hylättävä, koska unionin yleisellä tuomioistuimella ei ole toimivaltaa tutkia sitä.

Oikeudenkäyntikulut

80 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 3 kohdassa määrätään, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, unionin yleinen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan.

81 Koska käsiteltävänä olevassa asiassa kumpikin asianosainen on hävinnyt asian osittain, unionin yleinen tuomioistuin katsoo, että asian olosuhteita arvioidaan oikein, kun päätetään, että kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Euroopan komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 13.7.2015 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2015/1589 mukaisia velvoitteitaan, kun se ei ole ryhtynyt toimiin tämän asetuksen nojalla niiden oletettujen valtiontukien osalta, jotka mainitaan kantajien kantelujen 6 kohdan a alakohdassa otsikon ”Sisämarkkinoille soveltumattomat valtiontuet” alla sekä kantajien 4.4.2022 päivätyn kirjeen VI kohdassa.

2) Kanne hylätään muilta osin.

3) Asianosaiset vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Papasavvas Kornezov De Baere

Petrlík Kingston

Julistettiin Luxemburgissa 13 päivänä marraskuuta 2024.

Allekirjoitukset

[i] Tähän tuomioon on lisätty maininnat julistuspäivästä tuomion ensimmäisen julkaisemisen jälkeen.